

Sygn. akt: III U 850/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 sierpnia 2013 r. w O.

sprawy z odwołania I. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania I. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 28.03.2013r. **znak** (...) -1/25/SER

orzeka:

oddala odwołanie

Sygn. akt III U 850/13

UZASADNIENIE

I. T. wniosła odwołanie od decyzji (...) Oddział w P. z dnia 28.03.2013r., którą to decyzją ZUS odmówił uchylecia decyzji ZUS z dnia 12.10.2011r., w części w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od 1.10.2011r. do 31.01.2012r. Odwołująca podniosła, że wstrzymanie wypłaty emerytury jest niezgodne z Konstytucją i orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 11.03.2004r. wnioskodawczyni nabyła prawo do emerytury poczynszy od 01.02.2004r. Na dzień przyznania emerytury wnioskodawczyni pozostawała w zatrudnieniu, wobec powyższego wypłata świadczenia została zawieszona. Od 01.03.2009r. organ rentowy wznowił ubezpieczonej wypłatę świadczenia.

W związku ze zmianą przepisów, ZUS decyzją z dnia 12.10.2011r., począwszy od 1.10.2011r. wstrzymał ubezpieczonej wypłatę emerytury, ponieważ wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie.

Decyzją z dnia 13.02.2012r. ZUS podjął ubezpieczonej wypłatę świadczenia z dniem 01.02.2012r. w związku z rozwiązaniem stosunku pracy.

I. T. w dniu 05.02.2013r. złożyła wniosek o wznowienie wypłaty zawieszonych świadczeń emerytalnych. Decyzją z dnia 28.03.2013r. ZUS odmówił uchylenia decyzji z 12.10.2011r. w części, w jakiej decyzja ta dotyczy zawieszenia prawa do emerytury za okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 31.01.2012r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i nie zostało przez Sąd uwzględnione.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012r. Trybunał Konstytucyjny w sprawie o sygn. akt K 2/12 orzekł, iż art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Treść sentencji wyroku Trybunału Konstytucyjnego mogłaby nasuwać wniosek, że dotyczy wszystkich osób, które uzyskały prawo do emerytury przed dniem 01.01.2011r., jednakże z uzasadnienia tego wyroku w sposób jednoznaczny wynika, że Trybunał Konstytucyjny uznał, że art.103a w/w ustawy jest niekonstytucyjny w stosunku do osób, które uzyskały prawo do emerytury w przedziale czasowym od dnia 08.01.2009r. do dnia 31.12.2010r. Do grona tych osób odwołująca nie należy.

Trybunał Konstytucyjny wywodził bowiem, że osoby, które uzyskały prawo do emerytury w powołanym powyżej okresie, podejmowały decyzję o przejściu na emeryturę w stanie prawnym, który nie nakazywał rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, aby emerytura mogła być wypłacana. Wobec powyższego działając w zaufaniu do państwa i stanowionego przez nie prawa, ubezpieczeni ci podjęli decyzję co do przejścia na emeryturę. Trybunał Konstytucyjny argumentował, że gdyby wiedzieli oni, że nastąpi zmiana stanu prawnego, uzależniająca realizację prawa do świadczenia emerytalnego od uprzedniego rozwiązania stosunku pracy, ich decyzja mogła być inna, bo z perspektywy dokonanej nowelizacji ustawy o emeryturach i rentach z FUS i objęcia nią także tych osób, okazała się dla nich niekorzystna.

Wnioskodawczyni uzyskała prawo do emerytury od dnia 1.02.2004r. Obowiązywał wówczas **art.103 ust.2a** ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Ponieważ wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy – wypłata jej emerytury od razu uległa zawieszeniu. Oznacza to zatem, że odwołująca - decydując się na przejście na emeryturę w takim stanie prawnym – godziła się na to, aby jej emerytura była zawieszona.

Następnie nowelizacją wprowadzoną ustawą z dnia 21.11.2008r. o emeryturach kapitałowych (Dz.U. z 2008r., Nr 228, poz.1507 ze zm.) – art.103 ust.2a w/w ustawy został uchylony z dniem 08.01.2009r. W konsekwencji osoby, które przechodziły na emeryturę po tej dacie, nie musiały rozwiązywać stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, aby ich emerytura była wypłacana. Nadto kolejną zmianą było wówczas to, że osoby mające prawo do emerytury mogły złożyć wniosek o podjęcie jej wypłaty. Odwołująca się z takim wnioskiem wystąpiła i organ rentowy z dniem 01.03.2009r. podjął wypłatę świadczenia.

Biorąc pod uwagę powyższe nie może budzić wątpliwości, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r. nie ma zastosowania do odwołującej. Wnioskodawczyni przechodząc na emeryturę począwszy od dnia 01.02.2004r., godziła się, aby wypłata jej emerytury była od razu zawieszona z uwagi na treść art.103 ust.2a w/w ustawy, gdyż nie rozwiązała stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą.

Obowiązujący od dnia 01.01.2011r. art.103a w/w ustawy jest jedynie powtórzeniem brzmienia art.103 ust.2a w/w ustawy. Odwołująca nie została zatem zaskoczona przez ustawodawcę niekorzystną dla siebie zmianą przepisów. Wręcz w przypadku odwołującej można stwierdzić, że w porównaniu z przepisami, które obowiązywały, gdy przechodziła ona na emeryturę, ustawodawca dokonał korzystniejszej dla niej zmiany przepisów, która umożliwiła okresowe wypłacanie jej emerytury pomimo, iż nie rozwiązała ona stosunku pracy z pracodawcą, u którego pracowała przed emeryturą. Zatem w przypadku odwołującej nie można stwierdzić, aby nastąpiło naruszenie zasady ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającej z art.2 Konstytucji RP.

Na marginesie wskazać należy, że odwołująca wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zawieszenia wypłaty świadczeń złożyła ze znacznym uchybieniem, określonego w art. 145a § 2 kpa terminu jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

Z tych wszystkich względów, Sąd uznał, że prawidłowa jest zaskarżona decyzja, którą ZUS odmówił uchylenia decyzji z dnia 12.10.2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury na okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 31.01.2012r.

Mając to na uwadze, Sąd oddalił odwołanie na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.